

GK 2022, 171: Buba-familija i dičja književnost

Dragi moji prijatelji!

Drage moje prijateljice!

Čitajući Hrvatske novine vidila sam članak o Nakovićevom naticanju u Koljnofu. Odmah sam se upitala zašto je ovo naticanje i ča moraju dica djelati za to, da dobiju u svakoj kategoriji prve tri nagrade. U članku sam čitala, da su dica od nižih razredov morala recitirati pjesmice a viši razredi su čitali prozni tekst našega Augustina Blazovića, komu smo slavili 100. obljetnicu rođenja.

Upitala sam se kod organizatorov, kako je to kad izaberu pjesmice. Rekla mi je jedna od glavnih organizatorov, da je jako teško za dicu najti takove pjesmice, ke se lako moru naučiti. Imamo li mi uopće pjesmice za dicu? Naravno je imamo, dobijem odgovor... A kade su te pjesmice? Mama mi je rekla da je ona još učila pjesmice u školi iz IX. knjige Hrvatskoga štamparskoga društva: *Gradišćanski hrvatski gaj*, ku je uredio naš slavni i nažalost **jur** pokojni **Anton Leopold** 1967. ljeta. On piše u predgovoru knjige: „Dostkrat obratili su se na mene učitelji, dica i drugi ljudi iz naroda s molbom, da im nabavim ili sam napišem ku pjesmicu za čestitanje ili deklamiranje pri kakovoj zgodi. ... I tako sam se dao na djelo, da saberem ove pjesme i sastavim ih u ovu zbirku. Sve ove pjesme uzete su iz bogatoga vrtljaca naše gradišćanske književnosti, dakle iz umjetnoga pjesništva Gradišćanskih Hrvatov.“

Imamo mi nakon skoro pedeset pet ljet tako bogat vrtljac?

Ovo ljeto sam pomoć dobila od učitelja Ivana Rottera, Marijane Palatin i Doroteje Zeichmann i nisam izostavila ni omiljenu moju pjesmicu od Mate Meršića Miloradića *Krt*.

Ufam se, da ćete, vi **dica**, uživati u čitanju teksta i pjesmic! Na kraju bi vam samo napisala jednu pjesmicu Mihovila Nakovića.

Domovini

Živila! O zemlja naša,

Domovina slatka,

Kade nas je hranio otac

I gojila majka!

Zaostavit tebe nikad

Va žitku mi ne ćemo,

Bogu, rodu, domovini

Vjerni ostat ćemo.